

ČASOPIS PRIEVIDZSKEJ FARNOSTI
BARTOLOMEJ

ROČNÍK XVI.

ČÍSLO 12

DECEMBER 2008

Deň otvorených dverí - Postavme si betlehem
Rozhovor s Jurajom Orlíkom - Trosky oslavujú
Mladí mladým - Zázrak vianočnej noci - Vianočný program

12/08

Deň otvorených dverí Piaristickej spojenej školy F. Hanáka 29.11.2008

Postavme si betlehem

Menej známy český spevák, Pavel Fol-tán, spieva vianočnú pesničku, ktorá sa volá Vánoční blues. Hneď po prvom vypočutí som si ju oblúbil. Nemá síce duchovný text, ale je príjemným vyjadrením toho, čo je na Vianociach krásne. „Zas budú svátky, zas bude všetko nej. Kámoš mi obstaral betlémeček cínový. To bude paráda, žena mě má ráda. Místo nákupní horečky do fronty řadím panáčky...“ spieva sa v nej.

Vianoce sú predovšetkým čas, ktorý trávime s najbližšími. Nedajme si radosť z Pánovho narodenia prehlušiť nákupnou horúčkou, nevytvárajme si nepohodu riešením zbytočností na poslednú chvíľu. A namiesto prezdobených stromčekov si doma postavme aspoň jednoduchý betlehem. Možno pri stavaní panáčikov zažijeme tú detskú jednoduchosť, radosť z toho, že Ježiško je medzi nami.

Vianoce sú vtedy, keď je rodina spolu, tvrdia mnohí a majú pravdu. Prájem Vám, aby ste v kruhu rodiny prežili tieto najkrajšie sviatky roka čo najpríjemnejšie. Hojnosť Božieho požehnania Vám vyprosujem aj do nového roku.

Alojz Vlčko

**Radostné Vianoce, šťastlivý nový rok,
Božieho požehnania na každý krok.
Do duše milosti, do srdca radosti.
Ku práci zdravíčka a na stôl chlebíčka.**

**Milostiplné Vianočné sviatky
i celý rok 2008 Vám vyprosuje
redakcia Bartolomeja.**

Kde dobre spievajú, tam sa aj dobre hrá

Pre ľudí chodiacich na mládežnícke sväté omše je neprehliadnuteľnou osobnosťou. Na lokálnych festivaloch sa na pódiumoch často menia len zostavy spevákov, on s gitarou (a prípadne iným nástrojom) zostáva. Hudobné nadanie zdedil po mame i otcovi. Bez problémov zahrá na gitare, basgitare, klavíri či bubnoch, o speve ani nehovorí. On o sebe síce skromne tvrdí, že len vypomáha tam, kde treba, v skutočnosti je to však človek, akému by sa potešil každý jeden zbor. Preto sme radi, že ho máme práve my, Prievidžania. Hudobník, športovec a v poslednom rade i učiteľ Juraj Orlík (32).

Juraj Orlík sa narodil 11.1. 1976 v Bojniciach. Jeho otec je učiteľom (teraz už na dôchodku). Mama bola dirigentkou speváckeho zboru Úsmev v Prievidzi, zomrela na rakovinu v roku 1989. Juraj má sestru Zuzanu, ktorá je tiež učiteľkou (momentálne na materskej dovolenke). Študoval na Základnej škole SNP na Ulici obrancov mieru v Prievidzi (teraz je v tej budove Obchodná akadémia), na gymnáziu v Novákoch a v Bratislave na Univerzite Komenského (Fakulta telesnej výchovy a športu). Pôsobí ako učiteľ telesnej výchovy a dejepisu na Piaristickom gymnáziu Spojenej piaristickej školy F. Hanáka v Prievidzi.

Ľudia ťa poznajú zo svätých omší a koncertov ako výborného hudobníka. Dokázal by si si ešte pospomínať na názvy všetkých skupín, spevokolov a kapiel s ktorými si hral?

V škôlke som spieval v spevokole Prvosienka, potom ako školák v detskom speváckom zbere Úsmev. Hrával som v rámci rozličných hudobných zoskupení v Základnej umeleckej škole v Bojniciach - bol to napríklad džezový orchester, kde boli mojou dominantou bicie nástroje.

Čo sa týka zborov účinkujúcich v kostole, boli to predovšetkým Bartolomejčatá, ktoré viedla moja ses-

tra. Bartolomejčatá neboli len zborom, ale aj spoločenstvom ľudí, ktorí mali medzi sebou veľmi pekné priateľské vzťahy a slúžili ostatným spevom pri svätej omši.

Účinkoval som aj v zoskupení I.O.C.U.S.. Tvorili ho bývalí speváci (Marta Melišková, Katka Bálintová, Jarka Sýkorová, Dária Siváková, Zuzka Šimkovičová, páter Ján Hríb, Pavol Schmidt, Dušan Krakovik), ktorí sa rozhodli zužitkovať veci, čo niekde získali a prezentovať ich na Božiu slávu.

Ďalším zborom, v ktorom doteraz hrávam, sú Trosky. Tam som mnohých chalanov zo staršej zostavy (Karpišovci, Schmidtovcí) poznal aj

cez šport - hrávali sme spolu futbal. Veľmi ma oslovili dobrými vzťahmi, ktoré mali medzi sebou a že im tie dobré vzťahy vydržali vlastne doteraz.

Rád si spomínam na hranie s Gnosisom, gospelovou skupinou, ktorá vznikla z iniciatívy Pavla Schmidta. Bolo to veľmi príjemné hranie. Za zábavné zas považujem účinkovanie v skupine Wetva. Momentálne hrám aj v Školskom zbore piaristického gymnázia. Chodia doň dievčatá, ktoré veľmi dobre spievajú - a kde dobre spievajú, tam sa aj dobre hrá.

Učíš na piaristickej škole a s niektorými študentami sa po vyučovaní stretávaš aj na nácvikoch či iných podujatiach v neformálnej atmosfére. Prirodzene si s nimi celkom dobrý kamarát. Nebráni ti to byť objektívnym v školskom hodnotení?

Všetci študenti, ktorí ma poznajú mimo školy, vedia, ako sa majú správať v školskom prostredí. Teraz učim iba telesnú výchovu, takže na tom hodnotení až tak nezáleží. Študenti si urobia svoju robotu tak, ako majú. Ja teda s hodnotením problém nemám.

S vašou rodinou sa spája najmä detský zbor Bartolomejčatá. Odkrútil si si ako gitarista medzi nimi skutočne veľa rokov. Sú nejaké podujatia, ktoré ti za tú dobu špeciálne prirástli k srdcu?

Tých podujatí bolo veľmi veľa. Mal som rád hlavne sústreďenia cez letné prázdniny, festivaly, rôzne cesty... Pred jedenástimi rokmi sme napríklad boli na sústreďení v Poľsku v kláštore rehoľných sestier mariánok v Krakove. Ľudí v Bartolomejčatách som mal veľmi rád, dobre sme si rozumeli, preto aj všetky tie akcie boli príjemné a mali pre mňa význam. Páčilo sa mi aj, že sme sa vždy snažili udržiavať kontakty s bývalými kaplánmi.

Spievanie na polnočnej omši, na Božie narodenie, koledovanie, nový rok... Mohol si niekedy vôbec prežiť Vianoce s rodinou? Aké sú, odhliadnuc od hudobníckych povinností, Vianoce u Orlikovcov?

Niekedy toho bolo počas vianočných sviatkov naozaj dosť, ale keď to človek prežíval s ľuďmi, s ktorými si rozumel, nebolo to až také ťažké. Navyše ja som nikdy nebral hranie počas Vianoc ako povinnosť.

A Vianoce u nás doma? Kým bola sestra slobodná, boli sme na Štedrý deň doma s otcom. Keď sa Zuzka vydala, začali sme vianočné sviatky tráviť u nej. Vianoce prežívame tak isto ako ostatní veriaci ľudia - modlíme sa, čítame si zo Svätého Písma a máme tradičné vianočné menu. Ja však nikdy nejeďavam ryby s kosťami, lebo ma to nebaví ich oberať. Takže jem filé a ostatní kapra. Skauti nám nosia domov betle-

hemske svetlo - častokrát nám ho doniesol práve šéfredaktor Bartolomeja, Lojzo Vlčko.

Pravidelne si chodieval s deťmi koledovať s Dobrou novinou. Nielen pre deti, ale aj pre dospelých je to veľká obeta. Čím t'a obohacovalo koledovanie?

Obohacovalo ma najmä budovanie vzťahov s rodičmi detí, ktoré chodili do zboru. Takýmto spôsobom som spoznal veľa rodín v Prievidzi. Páčilo sa mi, že sa deti vedeli obetovať pre túto službu - a na druhej strane to bola aj celkom príjemná obeta, pretože tie deti to bavilo a naplňalo. A čo sa týka finančných zbierok, malo to aj svoj význam.

Si povestný svojimi humornými historkami z vojny. Ako si spomínaš na toto obdobie svojho života?

Zažil som dva diametrálne odlišné pohľady na vojenskú službu. Mal som možnosť vidieť, ako funguje kvalitný i menej kvalitný vojenský útvar. Keďže som bol celý život obklopený úžasnými ľuďmi, dobrými, príjemnými - pretože v kostole sa človek väčšinou stretáva s ľuďmi, ktorí sú fajn - teraz som mal možnosť spoznať viaceré ľudské charaktery, životné situácie a príbehy.

Vojenskú službu som absolvoval s piaristickým ministrom Mišom Bátorom. Je to dobré, keď sa dvaja ľudia poznajú aj na takejto duchovnej báze - nám sa to tam všetko určite ľahšie prežívalo práve vďaka našej viere. Na útvare sme mávali aj sväté omše, ktoré boli dosť netradičné. Bývali sme tam štyria, piati, niekedy len ja sám. Oslovilo to aj niektorých ľudí, ktorí nemali k Bohu nejaký zvláštny vzťah - minimálne sa nad tým bez sarkastického podtónu pozastavili.

V rámci výcviku som mal prax v nemocnici v Ružomberku na neurologickom oddelení. Videl som chalanov, ktorí nič nemali spoločné so službou ľuďom a vierou, ale dokázali pomáhať druhým. Často sa opíjali v krčme, ale keď mohli pomôcť, aj nepríjemné roboty robili ako niečo, čo má zmysel.

Myslíš si, že by sa vojna zišla aj mladým chlapcom v súčasnosti?

Iba v prípade, že by to malo nejaký význam. Výcvik by musel byť premyslený a systematický. Ak by chalani absolvovali vojenskú službu v kvalitnejšom útvare, ktorý som zažil ja, určite by to malo zmysel. V poslednej dobe sa však vedenie s výcvikmi nešlo nejako extra pretrhnúť, takže pre tých vojakov to nebolo veľmi dobré, môžem povedať, že skôr negatívne. Na vojne totiž nesmie byť nuda, lebo akonáhle tam je, chalani robia somariny (alkohol, porušovanie predpisov).

To, či by vojna mala nejaký význam, závisí teda od množstva vecí.

Ako absolvent FTVŠ a telocvikár nikoho neprekvapuješ tým, že máš rád šport. Ktoré športy sú tvoje najobľúbenejšie?

Mám rád športy v prírode - lyžovanie (beh na lyžiach i zjazdové lyžovanie), lezenie na cvičných skalách, turistiku v akejkoľvek forme (pešia, vysokohorská, vodná). Medzi moje obľúbené športy patria aj kolektívne hry - napríklad futbal, ktorý má okrem toho športového i hlbší zmysel, pretože je príležitosťou, pri ktorej sa ľudia stretnú. Ja osobne sa ešte venujem plávaniu, behu a súťažne automobilovému športu.

Dosiahol si v niektorom z týchto športov nejaké výraznejšie úspechy?

Vítazstvo na minuloročných Majstrovstvách Slovenska v orientačných súťažiach (predovšetkým zásluhou navigátorky Simony Mihálikovej). Dvakrát som bol druhý na Majstrovstvách Slovenska v automobilovom slalome. Na strednej škole som sa ešte venoval atletike, ale

tam som nejaké výraznejšie úspechy nedosiahol.

Máš nejaký sen o mieste, ktoré by si ešte vo svojom živote chcel navštíviť?

Zahraničie ma veľmi neláka, ale už sa desať rokov chystám na Gerlachovský štít. Dúfam, že sa mi to niekedy podarí.

Je niekto pre teba životným vzorom? Kto a prečo?

Tých vzorov je strašne veľa... Veľkým vzorom sú pre mňa určite rodičia, s ktorými sme mali dobrý vzťah. Bolo vidieť, že žijú pre svoje deti. Po matinej smrti sa stal mojím vzorom hlavne otec a jeho služba, pretože všetko zostalo na ňom. Určite to bolo veľmi náročné. Vzorom sú mi aj všetci ľudia, ktorí museli niečo vytrpieť pre svoju vieru a zachovali si ju, aj keď ich to stálo spoločenské postavenie či život.

Za rozhovor ďakujú
Petra Humajová a Alojz Vlčko
Foto: T. Kuník, M. Šimurka a
archív Trosiek

15. narodeniny speváckeho zboru piaristickej mládeže Trosky

Ťažko uverit' tomu, že spevácky zbor Trosky existuje na pôde prievidského piaristického kostola už 15 rokov. Jeho históriu sa čitateľom nášho časopisu rozhodol predstaviť jeden z pôvodných členov, bývalý spevák a gitarista Trosiek Pavol Schmidt.

Zrealizovaná myšlienka pátra Alojza Orlického

Spevácky zbor piaristickej mládeže známy pod názvom Trosky, ktorého „domácou pôdou“ je piaristický kostol Najsvätejšej Trojice v Prievidzi, vznikol v roku 1993. Jeho vznikom sa zrealizovala myšlienka pátra Alojza Orlického, ktorý v Prievidzi pôsobil niekoľko rokov a v súčasnosti je v kláštore piaristov v Nitre.

Zboru sa ujala organistka pani Allica Karpišová a Jozef Grenčík

Zbor začínal s menším počtom členov a tvorili ho prevažne dievčatá. Prvým sprievodným hudobným nástrojom boli klávesy. Podobne ako vedenia zboru sa ich ujala pani organistka Allica Karpišová. Tým ďalším nástrojom sa stala gitara, na ktorej hral niekoľko rokov Jozef Grenčík známy zo spoločenstva Skalčáči. A ako to býva asi v každom hudobnom zoskupení, aj v tom na-

šom sa rokmi zostava rôzne obmieňala, či už na poste vedúceho zboru, hudobníkov, alebo spevákov.

Kormidlo v rukách Tušky

Vedenia zboru sa postupne ujímali viacerí členovia, prevažne tí, ktorí hrali na hudobnom nástroji. V posledné roky stojí na čele Marta Melišková (Tuška). Hlavným hudobným nástrojom je gitara, ktorú sa časom vystriedala v rukách Zuzky Orlíkovej (už Šimkovičovej), Mariána Šimkoviča, Juraja Orlíka či Pavla Schmidta. Z času na čas je spev príjemne obohatený flautou alebo violončelom.

V radoch spevákov spôsobil čas tak tiež viaceré zmeny. Z pôvodných Trosiek sa dnes v zbere nájde už len málo jednotlivcov. Z tých starších sa viacerí vybrali rodičovskou alebo inou cestou. Prázdne miesta sa však postupne, hlavne v posledné mesiac, znova zaplnili členmi iných zborov z mladších, „domácich“ piaristických radov, ale aj niekoľkými mladými spevákmi zboru z farského kostola. Osud každého hudobného telesa závisí práve od záujmu a ochoty nových, prichádzajúcich členov a vzájomnej spolupráce medzi zbormi.

Početné vystúpenia

Trosky od svojho vzniku spievali na mnohých akciách. Okrem pravidelných piatkových mládežníckych omší, ktoré sú hlavnou aktivitou zboru, to boli tiež sobáš, birmovky, púte, miestny festival. Tradičnými sa stali aj vianočné akademie, ktoré navodzovali atmosféru pred polnočnou svätou omšou na Štedrý deň. Tvorili ich piesne a hovorené slovo pátra Jána Hríba.

Trosky tiež každoročne na sviatok Zoslania Ducha Svätého organizovali v spolupráci s pátrami piaristami stretnutie s názvom „Mládež očakáva Nové Turíce“. Táto akcia, ktorú si už v posledných rokoch vzalo pod patronát spoločenstvo Jozue, bola podobne ako vznik zboru myšlienkou pátra Alojza. Od jej začiatku bolo hlavným zámerom stretnutie ľudí mladých srdcom nielen z blízkeho, ale aj zo širšieho okolia, ktorí by spoločne pri modlitbe, adorácii, speve či divadle očakávali príchod Ducha Svätého a prosili o Jeho dary. Zámer sa vydaril a počas uplynulých stretnutí tu bolo prítomných približne 25 skupín a spoločenstiev. Tento rok sa stretnutie mládeže v piaristickom kostole uskutočnilo už po pätnásťkrát - nebolo to však na Turíce, ale o týždeň neskôr, pri príležitosti sviatku Najsvätejšej Trojice, ktorá je hlavnou patrónkou kostola.

Za povšimnutie stojí aj vianočný benefičný koncert, ktorý Trosky usporiadali pred piatimi rokmi pri príležitosti 10. výročia svojho vzniku. Zúčastnili sa na ňom všetky hudobné telesá pôsobiace v piaristic-

Trosky sú nielen zborom, ale aj spoločenstvom, ktoré sa stretáva pri rôznych príležitostiach.

kom kostole a tiež verní poslucháči, aby si tak spoločne, v príjemnej sviatočnej atmosfére pripomenuli toto vzácne jubileum. Zozbierané peniaze boli použité ako príspevok na opravu piaristického kostola.

Prečo práve Trosky?

Mnohí sa už pýtali, čo znamená názov Trosky. Kde je pôvod toho názvu, aký je jeho význam? Tie pôvodné, najstaršie Trosky, by danú otázku snáď vedeli zodpovedať. Ale pre nás ostatných zostáva toto meno stále zahalené rúskom tajomstva. Isté je však jedno - mladí od piaristov, ktorí sa takto medzi sebou začali nazývať pred dávnymi rokmi, si práve prostredníctvom pomenovania Trosky vyjadrovali svoj vzájomný vzťah, ktorého hĺbku poznajú len oni. Nie je podstatné, že tento názov neznie romanticky. Dôležité je, čo v sebe skrýva.

Aká bude budúcnosť?

Tento rok Trosky teda oslávili svoje 15. narodeniny. Prajeme im, aby sa pri podobnej oslave stretli aj o päť rokov a aby bol medzi nimi stále aspoň do istej miery prítomný duch pôvodných Trosiek. Aby tohto ducha

mohli pocítiť všetci, ktorí sa s nimi stretnú.

Ďakujeme Pavlovi Schmidtovi za jeho úprimné slová. Vyprosujeme Troskám do ďalších rokov veľa Božích milostí, dobré hlasy a kolektív, ale i výbornú hudbu, ktorou budú i naďalej obohatovať piatkové mládežnícke omše.

Pripravili: Anka Gálová a Petra Humajová
Foto: archív Evy Kohútovej

Vianočná anketa: Ktoré Vianoce boli pre vás najkrajšie?

Páter Michal Huliak O.S.B.
(Subiaco - Taliansko)

Najkrajšie boli pri stretnutí s pápežom Jánom Pavlom II. Keďže nás bolo vtedy vo Vatikáne pri stretnutí so sv. otcom málo, tvorili sme úzky kruh, v ktorom si pre nás našiel čas, pozdravil sa s nami. Jeho srdečné prijatie s úprimnými slovami, podaním si rúk so želaním všetkého dobrého a požehnaním, zanechalo vo mne hlboký dojem.

Nezabudnuteľné sú tiež chvíle, keď sme chodili celá rodina - otec, mama i my, súrodenci, na polnočnú. Či padal sneh, alebo za dažďa. Aj teraz v Subiacu mám veľmi rád polnočné sv. omše. Treba sa však pozerať na kvalitu vyjadrenia našej zbožnosti. Ježiš sa rodí v každom čistom srdci.

Raz som požehnával peknú sochu Panny Márie, ktorá drží dieťa Ježiša ďaleko pred sebou a podáva ho druhým. Ponúka malého Ježiška kráľom i jednoduchým ľuďom. Veď zrodené Božie dieťa ako prví našli jednoduchí pastieri...

Páter Ján Hríb, SchP

Myslím si, že najkrajšie Vianoce sú vtedy, keď ich vždy prežívam v blízkosti Božej a v plnení Jeho vôle. A to aj vtedy, keď nie sú Vianoce v kalendári. Takéto krásne Vianoce som prežíval pri mojom pobyte v Komunitě blahoslavenstiev.

Páter Václav Hypius, CSsR

Najkrajšie Vianoce? Samozrejme to boli Vianoce doma uprostred mojich rodičov a súrodencov. Vždy boli pekné a sú pekné aj teraz, hoci už teraz nie sme na Vianoce spolu. Chodili sme väčšinou pokloniť sa novonarodenému Ježišovi na polnočnú do kláštorného kostola Najsvätejšej Trojice v Prievidzi. Pamätám si, že sme raz išli uprostred treskúceho mrazu peši tam aj naspäť. Trvalo to dosť dlho, lebo to bolo päť kilometrov tam a päť naspäť. Bola to pekná prechádzka v tichu vianočnej noci.

Mgr. Viliam Vlčko

S úctou si preberám spomienky na Vianoce z detských rokov, keď mama i otec nám s láskou pripravovali okrem jedla hlavne Vianoce modlitby, privádzaním k viere a láske k Bohu. Ich modlitbami vo mne už vtedy v detstve rezonovala jedna tajná túžba, ktorá sa vlastne nemohla vtedy uskutočniť. O všetkom vie Pán a skutočne to riadi On.

Vieru, ktorú zasiali do našich srdc rodičia, sme sa snažili vštepovať aj s manželkou našim dvom synom Karolovi a Alojzovi. Vždy sme sa tešili a tešíme na Vianoce. Vďačnosť a radosť z narodenia Dieťaťa neberie konca. Nech sa nachádzame kdekoľvek, sme cez Jeho Lásku spojení. My chlapi si to vieme vyjadriť inak. Ozaj po chlapsky. No na štedrý deň sa snažíme byť pohromade a na-

rodienie Krista Pána skutočne prežívame v tichej Božej Láske. A ako povedal syn Alojz, mama sa na nás díva z neba... Aj keď majú obaja synovia veľa aktivít, Panna Mária si nás vždy spája.

Na Božie Narodenie sa stretáme, veľké deti i rodičia „tímakov“ v Španej doline, kde pracuje syn Karol. Dôstojný pán Andrej Darmo tam skvele vedie diecézne pastoračné centrum pre mladých. Rodičia sa o mládež nemusia báť, veď sú v Božích rukách. Pomodlíme sa, zapievame si koledy, porozprávame si, v plnom sústredení prežívame sv. omšu v miestnom kostole. Aj to sú krásne Vianoce, je veľmi ťažké povedať, ktoré sú tie najkrajšie...

Pripravila Anka G.Vavrová

S misionármi redemptoristami nielen o Vianociach

Misijnými príhovormi ste priniesli do Prievidze pokoj i nádej, čo by ste nám popriali do vianočných dní?

Páter Martin Huk, CSsR: Atmosféra Vianoc pre človeka je stále veľmi vzácna a špecifická. Zrazu si uvedomí kam patrí, vďačnosť za blízkych, nutnosť mať otvorené srdce a tiež vzácny dar Nádeje, ktorý sme dostali priamo z neba. Akoby aj dnes si potrebujem uvedomovať častejšie, ale i počas roka tieto hodnoty. Misijná obnova v PD bola veľmi vhodným časom nielen o blahoslavenstvách hovoriť, počúvať, ale aj ich zažiť a prijať túto ponuku, ktorá je pre ľudí. Boh to myslí vážne. Boh ponúka a my sa učíme prijímať, Blahoslavenstvá sú veľkou výzvou pre každého.

Podľa vás, pátrov, máme už tu na zemi žiť Božie kráľovstvo. Ako sa dá sa čeliť útokom zla a pokušeniu?

Páter Michal Zamkovský, CSsR: Boh Otec nám už dal nový život a v ňom môžeme stále prežívať Vianoce a blízkosť Boha. Je tu však nepriateľ, ktorý nám to závidí a chce nás zviest' z tejto Božej cesty. Používa rôzne triky a na každého má svoju taktiku i plán. Kým sme na zemi stále budú pokušenia ísť ľahkou cestou, skratkou, životom, ale je tu tiež Ježiš, Cirkev, matka Mária a oni nás chcú chrániť. Potrebujeme stále v ťažkostiach zablikať zeleným svetlom, aby mohol Boh vstúpiť a pomôcť. On rešpektuje našu slobodnú vôľu a nepríde násilu. Učíme sa denne žiť s Bohom a v Cirkvi cez

pravidelnú modlitbu, prijímanie sviatosti a po čase zbadáme, že Pán nás chráni. Denne sa modlíme: Otče, neved' nás do pokušenia, ale zbav nás Zlého a tým prosíme o ochranu a pomoc.

Stane sa, že tu a tam aj padneme, ale chceme hneď vstať a prijať to ako Božiu výchovu k pokore. Dôležité je zostávať stále na strane Boha, blízko Ježiša a tu veľmi pomáha pravidelná modlitba ruženca.

Je návod ako odolávať závidi, nenávisti, pokrytectvu, aby človek z toho neostal zranený?

Páter Václav Hypius, CSsR: Najprv si je potrebné uvedomiť, že vyhnúť sa zraneniam je takmer nemožné. Čo je už zranenie a čo ešte zranenie nie je? Prečo mám odolávať závidi, nenávisti, pokrytectvu? Aby som nebol zranený? Teda vari ide v prvom rade o mňa? Návod spočíva v tom, že žijem dôsledne podľa Evanjelia: Nerob to, čo nechceš,

aby iní robili tebe. A rob iným to, čo by si chcel, aby robili tebe. A možno ešte viac. Komu sa chcem páčiť - človeku, sebe, svetu... alebo sa chcem páčiť Bohu? Nežijeme pre seba, ale pre Boha, ktorý nás stvoril, vykúpil a posväcuje nás.

Celkovo sa kresťanský život nemá riadiť podľa toho, aby som bol dobrý ja sám, ale aby som svojim životom slúžil Bohu. Ako? Tak, že ho žijem naplno v tej situácii a v tom životnom stave, kam ma On sám postavil a poslal. Potom - ako hovorí Ježiš - mi nebude ani vlas na hlave skrivený, hoci objektívne musím prekonávať mnohé prekážky a problémy. Znie to jednoducho, život je niekedy zložitejší, ale iba plnohodnotný život s Bohom dokáže naplniť človeka šťastím aj uprostred zdanlivo neriešiteľných problémov.

Za úprimné slová
ďakuje Anka G.Vavrová

Biskup Mikuláš prišiel aj ku nám

Aj do prievidského Farského kostola sv. Bartolomeja zavítal biskup Mikuláš. Zastavil sa v piatok 5. decembra po svätej omši o 16:30. Na tvárach detí i dospelých vykúzlil úsmev a odovzdal ďalej tradičné posolstvo o добрote a láske svätca, na ktorého si v týchto dňoch spomíname.

-av-, foto: M. Suvák

BETLEHEMSKÉ SVETLO

12/08

Aj tento rok prinesieme do našej farnosti Betlehemske svetlo. Už tradične si ho budete môcť zapáliť a priniest domov 24. decembra, aby tento symbol spojenia s miestom narodenia Pána nechýbal na vašom vianočnom stole.

Ako každý rok budeme počas jednej hodiny **na Štedrý deň medzi 13:00 a 14:00** popoludní rozdávať Betlehemske svetlo na týchto miestach:

- Dlhá ulica (ABC market)
- Námestie slobody (Trojičný stĺp)
- Necpaly (Pyramídy)
- Sever (ABC market)
- Staré sídlisko (lekárne IRIS)
- Zapotôčky (Jednota - ul. Ondrejova)
- Žabník (potraviny - ul. Stavbárov)
- Bojnice (lekárne Notre Dame)
- Bojnice (Dubnica)
- Bojnice (Kostol sv. Martina)

Okrem toho si Betlehemske svetlo môžete odpáliť aj **po skončení vigílnych svätých omší, približne medzi 17:00 a 17:30** pred týmito kostolmi:

- Farský kostol sv. Bartolomeja
- Piaristický kostol
- Farský kostol sv. Terézie z Lisieux (Zapotôčky)
- Kostol sv. Martina (Bojnice)

Na bezpečný transport Betlehemskeho svetla si, prosíme, nezabudnite priniest sviečku chránenú pred vetrom alebo petrolejovú lampu.

Slovenský skauting, 14. zbor Prievidza

Nech nás dar Jeho lásky premení

Milí naši priatelia a všetci priaznivci zbožných škôl, prajeme Vám požehnaný čas adventu i blížiacich sa sviatočných dní.

Po rušnom novembri, kedy nás naplno zamestnala príprava DOD-a (Deň otvorených dverí) prichádza aj do našej školy čas pokoja, uvoľnenia a najmä radostného očakávania. Ved' na Vianoce sa iste tešia všetci, naši maličkí, rovnako ako tí takmer dospelí. O to viac, ak toto očakávanie prežívame aj v spoločných modlitbách, piesňach a chválach dobroty nášho nekonečne štedrého Otca. Nech dar Jeho lásky premení i počas týchto Vianoc naše nedoko-

nalé srdcia na srdcia plné nehy, lásky a milosrdenstva, nech sa otvoria všetky brány neba, aby cez ne mohlo prúdiť požehnanie do našich rodín, k našim blízkym, chorým, biednym a smútiacim milovaným. Aby v čase príchodu očakávaného Spasiteľa nezostalo prázdne a chladné ani jedno ľudské srdce.

Šťastné, veselé a Bohom požehnané vianočné sviatky všetkým čitateľom časopisu prajú pátri piaristi, profesori a učitelia, študenti, žiaci a samozrejme naše milé malé deti - žiačikovia prváčikovia Spojenej piaristickej školy.

E. Blašková

Rok svätého Pavla - 2. časť

Milé deti!

Minulý mesiac sme spolu s pátrom Jánom a deťmi na nedeľných detských svätých omšiach v piaristickom kostole začali putovať so svätým apoštolom Pavlom. Hovorili sme o jeho obrátení, o tom, ako sa z horlivého prenasledovateľa kresťanov stal zaniatený obhajca učenia Ježiša. Sledovali sme jeho dobrodružný útek z mesta v pletenom koši i jeho vyslanie k cudzím národom. Dnes sa s ním vydáme na prvú misijnú cestu.

Z Antiochie na Cyprus

Bolo pekné ráno... A možno sa už blížil večer. Dnes sa už nik nepamätá na to, kedy sa Pavol s kamarátom Barnabášom vydal na cestu. Len taký odvážny muž, ako bol on, sa mohol rozhodnúť ísť do cudzej krajiny hovoriť o Ježišovi. Ako ho tam ľudia prijímú? Nebudú ho mať za klamára? Nebudú ho chcieť zabiť? Pavol na tieto otázky nepoznal odpoveď. Vedel však, že je dôležité,

aby Ježiša spoznali aj ostatní ľudia. Sadol preto na loď, ktorá napála svoje plachty a pomaly sa plavila na ostrov Cyprus...

Najmocnejší muž

Pavol s Barnabášom chodili po celom ostrove a ohlasovali vieru v Ježiša Krista. Dozvedel sa o nich aj najmocnejší muž na ostrove, Sergius Pavol. Dal si ich zavolať k sebe a uveril tomu, čo hovorili.

Z Antiochie na Cyprus

Bolo pekné ráno... A možno sa už blížil večer. Dnes sa už nik nepamätá na to, kedy sa Pavol s kamarátom Barnabášom vydal na cestu. Len taký odvážny muž, ako bol on, sa mohol rozhodnúť ísť do cudzej krajiny hovoriť o Ježišovi. Ako ho tam ľudia prijmu? Nebudú ho mať za klamára? Nebudú ho chcieť zabiť? Pavol na tieto otázky nepoznal odpoveď. Vedel však, že je dôležité, aby Ježiša spoznali aj ostatní ľudia. Sadol preto na loď, ktorá napála svoje plachty a pomaly sa plavila na ostrov Cyprus...

Najmocnejší muž

Pavol s Barnabášom chodili po celom ostrove a ohlasovali vieru v Ježiša Krista. Dozvedel sa o nich aj najmocnejší muž na ostrove, Sergius Pavol. Dal si ich zavolať k sebe a uveril tomu, čo hovorili.

Čarodejník Elymas

V tom čase bol však pri Sergiovi Pavlovi prítomný aj čarodejník Elymas. Ten sa snažil všetkých presvedčiť, že Pavol si vymýšľa.

Keď neprestával hovoriť reči proti kresťanskej viere, Pavol sa nahneval, pozrel naňho a zvolal: „**Diablov syn, plný každého podvodu a každého klamstva, nepriateľ akejkol'vek spravodlivosti, neprestaneš prevracat' priame cesty Pánove?! A teraz pozri, dolahne na Teba Pánova ruka: oslepeš a istý čas nebudeš vidieť slnko.**“ A čarodejník naozaj oslepol. Nepomohli mu žiadne čary.

Nevera Židov

Z Cypru sa Pavol s Barnabášom odplavili do Antiochie v Pizídií. Tu sa najskôr zastavili u Židov v synagóge. Porozprávali

im o tom, že Boh už splnil sľub, ktorý dal ich otcom a že zoslal na svet spásu - svojho Syna Ježiša Krista.

Niektorí Židia Pavlovi uverili. Chodili za ním a rozprávali sa s ním o všetkom, čo ich zaujímalo. Iní však Pavlovi závideli slávu, pretože o týždeň ho do synagógy prišlo počúvať takmer celé mesto. Začali mu preto odporovať.

Viera pohanov

Pavol bol smutný, keď videl, že Ježiša neprijíma národ, ktorému bol prisľúbený. Povedal preto Židom: „**Predovšetkým vám sa malo hlásať Božie slovo, ale preto, že ho odmietate a sami sa pokladáte za nehodných večného života, obraciate sa k pohanom.**“ Pohanovia totiž uverili Pavlovým slovám a v Antiochii tak bola založená veľká kresťanská obec.

Pavlova prvá misijná cesta týmto úspechom nekončila. Spolu s Barnabášom putoval odvážny apoštol ďalej, pretože vedel, že na svete je ešte veľmi veľa ľudí, ktorí ešte o Ježišovi nepočuli. Ak sa chcete dozvedieť viac o začiatku Pavlovej prvej misijnej cesty, môžete si prečítať 13. kapitolu Skutkov apoštolov (Sk 13, 4-48). Ale hlavne nezabudnite na to, že Ježiš prišiel na túto zem aj pre nás!

Mladí spievali mladým už štrnásťkrát

Predvečer nedele Krista Kráľa sa pre mladých nadšencov kresťanskej hudby z Prievidze a okolia dávno stal synonymom festivalu Mladí mladým, ktorý presne štrnásť rokov organizujú vo Veľkej Lehôtke bratia Bullovci zo skupiny Spray. Výnimkou nebol ani tento rok. 22. novembra 2008 sa tak v Lehôtke opäť zišli mladí ľudia, ktorí chceli podarovať niečo zo seba ostatným. A nielen tým mladým.

Festival Mladí mladým je udalosťou, ktorá spája mnohých. Rodinu Bullovcov pri organizácii festivalu. Obyvateľov Veľkej Lehôtky pri pečení koláčov na pohostenie účinkujúcich. Členov jednotlivých zborov a kapiel pri nácvikoch, ktoré predchádzajú samotnému vystúpeniu. Účastníkov festivalu pri spoločnej zábave. Hlavne však veriacich ľudí v spoločnej viere - v Krista Kráľa, ktorý nie je vysokým mocnárom stojacim nad nami, ale milosrdným Pánom, ktorého určite teší, keď sa jeho „ovečky“ cítia dobre.

„Rande“ s Bohom

Úvodnú svätú omšu slúžil otec Andrej Darmo, správca Diecézneho centra mládeže Maják v Španej Doline. Hneď na úvod položil provokatívnu otázku: „Ak vidíte dievča alebo chlapca, ktorý sa vám páči, rozbúcha sa vám srdce, pretože sa tešíte na stretnutie s ním. Svätá omša je tiež stretnutím s tým, koho milujeme - je to rande s Bohom. Rozbúcha sa nám pri stretnutí s ním srdce?“ Vo svojom príhovore povzbudil všetkých prítomných mladých ľudí k dávaniu. „Dávajme, pretože čím viac dávame, tým viac dostaneme. Ak voda zostane stáť na jednom mieste, stane sa z nej bažina. My si lásku, ktorú dostávame od Boha, nesmieme nechať, musí nami pretekať.“

Svätú omšu už tradične svojim spe-

vom sprevádzal detský spevácky zbor Rosnička z prievidskej piaristickej základnej školy. Rosničkári pod vedením svojich pani učiteliek - Ivety Luermannovej, Renáty Sladkayovej a Moniky Schutovej podali skvelý výkon a roztlieskali celý kostol.

Prvé tóny v „kulturáku“

Po svätej omši sa účastníci presunuli do kultúrneho domu, kde ich už čakali vystúpenia úvodných hudobných telies. Netradične sa ako prvá predstavila domáca hudobná skupina Spray, ktorá aj zvyčajnú záverečnú pieseň - hymnu festivalu - zaradila na začiatok svojho vystúpenia. Rocková skupina existujúca už od roku 1991 navodila správnu atmosféru, a tak po jej vystúpení mohli na dosky, ktoré znamenajú svet, vystúpiť Bartolomejčatá z Prievidze. Mladí z farského kostola zvládli svoje vystúpenie napriek počiatočným technickým problémom výborne a priam donútili zapojiť sa do spevu aj ostatných, doposiaľ sa len prizierajúcich účastníkov festivalu.

Novinka z Čerenian

Novinkou na podujatí bolo netradičné zoskupenie dvoch generácií - detí a mladých do 35 rokov - nesúce

originálny názov: Krkafce. Písmeno „f“ majú vo svojom názve na počesť svojho duchovného otca Ondreja Cebu, ktorý ho v tomto a jemu výslovnostne podobných slovách (kry, birmovka) hovorí. Krkafce majú však aj svoj duchovný rozmer - chcú vraj podobne ako tieto vtáky požírať zdochliny, hlavne tie duchovné. To, čím prekvapili, bol v prvom rade určite veľký počet hudobných nástrojov a veľký počet hudobne nadaných ľudí. Vo svojom programe kombinovali Božie slovo so spevom. Škoda len, že nie všetci účastníci dokázali túto snahu oceniť a vnímať Slovo, ktorým k nám hovoril Boh.

Veselé Kvapky

Spevácky zbor Kvapky z Kanianky existuje od roku 1999. Ako hovorí ich názov, chcú aspoň po kvapkách rozdávať milosti, ktorými ich obdarúva Boh. Z členov tohto zoskupenia sršala toľká radosť, elán a optimizmus, že sa stali tými, ktorí zábavu v kultúrnom dome úplne rozpumpovali. Publikum si dokonca vyžiadalo prídavok a pieseň Som slobodné dieťa tak zaznela v ich vystúpení dvakrát.

Gospelový objav roka?

Sľubení Skaláci zo Šimonovian nakoniec svoje vystúpenie odriekli, dva týždne pred festivalom sa však organizátorovi Braňovi Bullovi ponúkla skupina Audience z obce Trnavá Hora (okres Žiar nad Hronom). Jej členovia hrajú spolu dva roky a na festivale ako jediní ponúkli aj svoju

vlastnú tvorbu. Hudba prechádzajúca od melodického roku až po worship prinášala posolstvá o hľadani, nachádzaní či d'akovaní. Nehostila náhodou Veľká Lehôtká gospelový objav roka?

Wetva bola riadna haluz

Dobrá zábavu na záver festivalu sľubovalo aj prievádzské zoskupenie Wetva. Jeho členovia nesklamali. S farebnými parochňami na hlavách pobavili publikum tradičnými hitmi v originálnom podaní. Staršie dámy by možno po vypočutí novej verzie piesne Čakajú ťa nástrahy radšej opustili priestory, mladí však šaleli. Ak ešte niekomu bola zima, teraz ho určite zohrial tanec. A možno aj pobavenie nad tým, ako sa na staré piesne dá pozerat' z iného uhla.

S požehnaním domov

Približne o pol deviatej večer sa festival chýlil ku koncu. Tradičné d'akovačky boli ešte okorenené niekoľkými vtipmi a požehnaním duchovného otca Mareka Sabola. „Som rád, že sme sa tu mohli opäť všetci stretnúť, pretože som kvôli malému

počtu vystupujúcich zvažoval, či sa vôbec oplatí festival organizovať,“ povedal jeden z bratov Bullovcov, Branislav Bullo.

Spokojní mohli byť všetci - od moderátora Lojza Vlčka až po organizátorov a účastníkov festivalu. I keď už toto podujatie nie je navštevova-

né takými početnými davmi mladých ako za dávnych čias, stále v sebe nesie poslanstvo. A hlavne chuť dávať iným z talentov, ktoré nám Boh požehnal. Mladí mladým.

Petra Humajová, foto: M. Suvák

ZÁZRAK VIANOČNEJ NOCI Sv. Terézia z Lisieux

Terézia Martinová bola veľmi citlivým dieťaťom. Ranila ju každá drobnosť. Ako píše jej životopisci, plakala, keď sa jej zdalo, že niekomu ublížila, keď sa dopustila chyby, keď sa niečoho bála, keď sa jej niečo nepodarilo, keď sa k nej niekto zachoval menej láskavo... Plakala dokonca i vtedy, keď si uvedomila, že plakala bezdôvodne. Plač bol jej verným spoločníkom a hoci veľmi chcela, nedokázala na tejto skutočnosti nič zmeniť. Až si vyprosila zázrak. Zázrak vianočnej noci...

Terézia Martinová sa narodila 2. januára 1973 v Alençone vo Francúzsku. Jej rodičia Alojz a Zélia (dnes už blahorečení) chceli pôvodne vstúpiť do kláštora, ale ani jedného z nich neprijali. Dali život deviatim deťom - štyria chlapci zomreli v útlom veku a všetkých päť sestier vstúpilo do kláštora. Terézia bola z detí najmladšia.

Strata matky

Do radostných dní Terezkinho detstva kruto zasiahla smrť matky, ktorá zomrela na rakovinu v čase, keď mala Terezka iba štyri roky. Malé dievčatko si potom za svoju „náhradnú mamu“ vybralo najstaršiu sestru Paulínu. Samozrejme, veľkú úlohu v jej živote hral aj otec, ktorý mal Teréziu veľmi rád.

Po smrti matky sa rodina presťahovala do Lisieux, pretože tu býval Zélin brat. On i jeho žena pomáhali rodine viesť domácnosť a zmieriť sa so skutočnosťou, ktorú do ich života priniesla taká ťažká strata.

Samota v škole

Terezka začala chodiť do kláštornej školy benediktínok, necítila sa tu však dobre. V triede totiž bola síce najmenšou, no zároveň najnadanejšou žiačkou, čo pritiaхло nielen závidieť, ale aj otvorenú nenávisť spolužiačok. Ešte ťažšie ako vyučovacie hodiny boli pre ňu prestávky, pretože vtedy sa deti zoskupili do hlúčikov a začali sa hrať. Terezka zostávala sama. Nedokázala sa do hry zapojiť.

Zvláštna choroba

Po správe o tom, že Paulína sa rozhodla vstúpiť do kláštora ku karmelitánkam, sa Terezke zdalo, že druhýkrát stráca svoju mamu. Hneď po odchode svojej najstaršej sestry upadla do zvláštnej choroby, v ktorej sa viac ako dva mesiace opakovali záchvaty sprevádzané bolesťami hlavy, triaškou, plačom, nervové kolapsami. Lekári na jej vyliečenie nedávali veľkú šancu, Terezka však predsa vyzdravela -

podľa jej slov vo chvíli, keď sa na ňu usmiala socha Panny Márie Víťaznej, ktorú mala v izbe, kde ležala.

Sieť plná rýb

Terezkina druhá najstaršia sestra, Mária, sa tiež rozhodla vstúpiť ku karmelitánkam. Terezka tak stratila ďalšiu „mamu“. Jej citlivosť dosahovala vysokú mieru. Hoci už vtedy aj ona sama túžila po vstupe do kláštora, vyčítala si, že taký „plačko“ tam nemá čo hľadať. Začala sa modliť za uzdravenie z neovládateľnej precitlivelosti - a túto milosť jej Boh aj skutočne udelil. Bolo to presne na Vianoce 1886. Terezka mala necelých štrnásť rokov.

Na tieto Vianoce Terezke staršia sestra Celina nachystala dary do vyčistených čižiem, ako je vo Francúzsku zvykom. Ich otec to však už v jej veku považoval za zbytočné a mrzuto poznamenal: „Dúfam, že je to poslednýkrát.“ Terezka všetko počula, no stal sa zázrak. Nerozplakala sa. Dokonca sa z darčiekov dokázala tešiť tak, akoby o otcovej

poznámke ani nevedela. „V tejto svetlom prežiarenej noci sa začalo tretie obdobie môjho života,“ píše sv. Terezka vo svojej autobiografii, „najkrajšie zo všetkých, najplnšie nebeskými milosťami. V jedinom okamihu mi Ježiš vykonal, o čo som sa celých desať rokov márne usilovala. Uspokojil sa s dobrou vôľou, ktorá mi nikdy nechýbala. Ako apoštol mohla som povedať: ‚Pane, celú noc som sa namáhala a nič som neuložila.‘ Ježiš bol ešte milosrdnejší voči mne ako k apoštolom. Sám vzal sieť, hodil ju do mora a vytiahol ju plnú rýb.“

Vstup do kláštora

Ako pätnásťročná vstúpila Terézia do karmelitánskeho kláštora v Lisieux. Tento vstup si musela kvôli svojmu mladému veku „tvrd“ vybojovať. Prosiť o povolenie oň bola dokonca aj pápeža Leva XIII. na audiencii v Ríme.

Život v kláštore vôbec nebol ľahký. Zariadenie izieb bolo úplne chudobné, mäso mohli jesť len chorí. Predpísané boli časté pôsty a mlčanie, Terézia sa však nestážovala. Vstupom do kláštora dosiahla naplnenie svojho sna. Bola si istá, že práve tu môže zachraňovať duše a modliť sa za kňazov.

Malá cesta

V kláštore sa Terezke podarilo „vynájsť“ tzv. malú cestu - cestu k Bohu, na ktorú sa môže vydať každý. Spočíva totiž v duchovnom detstve, v povedomí vlastnej malosti uvedomujúc si vlastnú ničotu a očakávajúc všetko od Boha. Byť malým podľa sv. Terezky znamená nerobiť si priveľké starosti kvôli chybám, neznepokojovať sa nad sebou, no ani si nepripisovať úspech v čnosti, prijímať bez reptania, keď

nás ponížia, zachovať si v duši pokoj. Pokora, oddanosť a láska - to sú tri kľúčové slová Teréziinej „filozofie“, ktorá bola v duchovnom živote taká prevratná, že podnietila pápeža Jána Pavla II. Teréziu vyhlásiť za učiteľku Cirkvi.

Stále aktuálna inšpirácia

Skrytý život sv. Terézie skončil veľmi skoro - už ako 24-ročná zomrela na tuberkulózu. Bolo to 30. septembra 1897. Vtedy ešte nik netušil, aký prevrat spôsobí vydanie jej autobiografie pod názvom Dejiny duše, koľko zázrakov sa udeje na jej príhovor a že už v roku 1923 bude blahorečená, o dva roky neskôr vyhlásená za svätú. Vtedy ešte nik netušil, akým inšpiratívnym sa jej život stane aj pre kresťanov dneška.

„Mojou cestou je celkom dôverovať a milovať. Zachovajte si svoju dôveru! Je nemožné, že Boh by na ňu neodpovedal; pretože svoje dary meria vždy podľa našej dôvery.“ Vianočná noc roku 1886 priniesla do života sv. Terezky zázrak, zmenu, ktorá ju nielenže zbavila plaču, ale jej aj pomohla vykročiť na cestu svätosti, ku ktorej ju Boh povolával. Bola to cesta svätosti malých, tých, čo sú presne podľa jej slov primali na to, aby sa povzniesli nad ťažkosti. Dokážu sa však prešuchnúť pod ne.

Pripravila: Petra Humajová

Použitý zdroj: A. Hlinka: Svetlo z Lisieux; Novéna k sv. Terézii z Lisieux, internet

Liturgické okienko

8. december 2008 - Nepoškvrnené počatie Panny Márie (priek. sviatok)

Č1 - Nepriateľstvo ustanovím medzi tebou a ženou, medzi tvojim a jej potomstvom.
Gn 3, 9-15.20

R - Spievajte Pánovi pieseň novú, lebo vykonal veci zázračné. Ž 98

Č2 - Nech je zvelebený Boh a Otec nášho Pána Ježiša Krista, ktorý sa v Kristovi pozhnal.
Ef 1, 3-6.11-12

Ev - Anjel jej povedal: „Neboj sa, Mária, našla si milosť u Boha. Počneš a porodíš syna a dáš mu meno Ježiš.“ Mária povedala: „Hľa, služobnica Pána, nech sa mi stane podľa tvojho slova“
Lk 1, 26-38

14. december 2008 - 3. adventná nedeľa

Č1 - Duch Pána, Jahveho, je na mne, pretože ma Pán pomazal.
Iz 61,1-20.10

R - Duša mi plesá v mojom Bohu.

Č2 - Ale všetko skúmajte a čo je dobré, toho sa držte. Chráňte sa zla v akejkoľvek podobe!
1Sol 5, 16-24

Ev - „Ja som hlas volajúceho na púšti. Vyrovnajte cestu Pánovi!“ Ján Krstiteľ hovorí Židom, čo prišli k nemu: „Medzi vami je ten, ktorého nepoznate.“ Vieme, že Ježiš je blízky všetkým ľuďom a chce im pomáhať, mnohí ho však nechcú prijať, urážajú ho...Budme svetlom pre slepých, sluchom pre hluchých, zdravím pre chorých, aby sme celé tvorstvo povolali do života v Božej milosti.
Jn 1, 6-8.19-28

21. december 2008 - 4. adventná nedeľa

Č1 - Natan povedal kráľovi: „Chyť sa a rob všetko, čo zamýšľaš, lebo Pán je s tebou!“
2Sam 7,1-5.8b

R - Tvoje milosrdenstvo, Pane, ospevovať budem naveky. Ž 89

Č2 - Jemu, jedinému múdremu Bohu, sláva skrze Ježiša Krista naveky. Amen.
Rim 16, 25-27

Ev - „Zdravas, milosti plná, Pán s tebou!“... K Márii prichádza Boží anjel a hovorí: „Počneš a porodíš Syna.“ Mária sa zľakla tohto posolstva. Potom však odpovedá: „Som služobnica Pána. Nech sa mi stane podľa tvojho slova.“ A v tej chvíli sa Mária stáva Božou Matkou Lk 1, 26-38

25. december 2008 - Narodenie Pána (prikázaný sviatok)

Č1 - Plesajte, jasajte spolu, sutiny Jeruzalema, veď Pán potešil svoj ľud, vykúpil Jeruzalem!
Iz 52, 7-10

R - Uzreli všetky končiny zeme spásu nášho Boha. Ž 98

Č2 - Nech sa mu klaňajú všetci Boží anjeli. Hebr 1, 1-6

Ev - Pravé svetlo, ktoré osvecuje každého človeka, prišlo na svet...Prišiel do svojho vlastného a vlastní ho neprijali. A Slovo sa telom stalo a prebývalo medzi nami... Z jeho plnosti sme my všetci dostali milosť za milosťou...Boha nikto nikdy nevidel. Jednorodný Boh, ktorý je v lone Otca, ten o ňom priniesol zvest'. Jn 1, 1-18

28. december 2008 - Nedeľa Svätej rodiny Ježiša, Márie a Jozefa

Č1 - Synu, zastaň sa v starobe svojho otca a nezarmucuj ho, kým žije.
Sir 3, 3-7.14

R - Blažení všetci čo sa boja Pána a kráčajú po jeho cestách. Ž 128

Č2 - Znášajte sa navzájom a odpúšťajte si, ak by mal niekto niečo proti druhému.
Kol 3, 12-21

Ev - Všetko mužského rodu, čo otvára lono matky, bude zasvätené Pánovi ... Na ôsmy deň po narodení dostáva Božie dieťa meno Ježiš. Mária a Jozef neskôr prinesú malého Ježiša do chrámu, aby ho predstavili Pánovi, ako je napísané v Pánovom zákone a aby obetovali, ako káže Pánov zákon, pár hrdličiek alebo dva holúbky. Lk 2, 22-40

Pripravila A. Karaková

Spomienka

Len ten, kto stratil toho, koho mal rád, pochopí, čo je bolesť a žiaľ. Dňa 10.12.2008 uplynul rok, čo nás navždy opustil náš drahý manžel, otec a starký **Jozef Páleš**.

S láskou spomínajú manželka, dcéry Jaruška a Ivetka s rodinami. Kto ste ho poznali, venujte mu s nami tichú spomienku. Odpočinutie večné daj mu Pane a svetlo večné nech mu svieti.

Farská kronika

od 26. októbra 2008
do 25. novembra 2008

Do farského spoločenstva
sme sviatosťou krstu prijali:

Sebastián Nedvěď
Terézia Kulichová
Andreas Vician
Bianka Kalusová
Yasemin-Elisabeth Kmet'ková

S kresťanskou nádejou na
stretnutie vo večnosti sme

Odpočínanie večnej doj-
dušiam, Pane...

Michal Maslen, 70 r.
Emil Melišek, 69 r.
Irena Hervethová, 89 r.
Valéria Žittňanová, 86 r.
Jozef Ďurďina, 81 r.
Žofia Tomusová, 66 r.
Imrich Baláž, 81 r.
František Černák, 74 r.
Michal Kytka, 70 r.
Jozefa Kincseová, 65 r.

Farskí umelci pozor!

Vo februári má sviatok blahoslavený Fra Angelico, patrón umelcov. Preto sme sa rozhodli toto číslo pripraviť v duchu umenia. Radi by sme uverejnili originálne diela našich farníkov - básne, krátke prózy a výtvarné diela, prípadne aj iné. Ak tvoríte, neváhajte a pošlite nám svoje výtvary. Radi ich uverejníme. Prípadne nám odporučte, koho osloviť s touto netradičnou prosbou.

Redakcia

BARTOLOMEJ

ČASOPIS PRIEVIDZSKEJ FARNOSTI

Vychádza s cirkevným schválením
BÚ v B.B. č. 1127/98

Vydáva:
Rímskokatolícky farský úrad
v Prievidzi. Vychádza raz mesačne.
Teologický poradca:
ICLic. Pavel Michalovič, dekan
Zodpovedný redaktor, sadzba:
Alojz Vlčko,
e-mail: alojz.vlcko@gmail.com
Redaktori:

M. Melicherčíková,
A. Gálová, A. Karaková,
M. Kvetová, P. Humajová

Kontakt:
web: www.farapd.sk
e-mail: bartolomej@farapd.sk
adresa: Redakcia Bartolomej,
Mariánska 4, 971 01 Prievidza
tel.: 046 / 542 28 01

Náklady na tlač:
cca. 10,-Sk (0,33 €)

Fotografie: titulná strana M. Melicherčíková, str. 2 a 24 - M. Suvák, ostatné - internet

Tlač: PATRIA I., spol. s r. o.
Prievidza. Tlač registrovaná
Okresným úradom v Prievidzi pod
č. MT 1/1994.

Upozornenie:
Redakcia si vyhradzuje právo
výberu a úpravy príspevkov.
rukopisy nevraciam.

VIANOČNÉ SVIATKY 2008 v Prievidzi

Rozpis svätých omší a ostatného programu

kostol	Sv. Bartolomeja (Prievidza- mesto)	Nanebovzatie Panny Márie (mariánsky na cintoríne)	Najsvätejšej Trojice (kláštor piaristov)	Sv. Terézie z Lisieux, učiteľky Cirkvi (Zapotôčky)
Streda 24. 12. 2008 Štedrý deň	6:00 16:00 vigília 22:00 polnočná 24:00 polnočná	24:00 polnočná	6:45 16:00 24:00 polnočná	16:00 vigília 22:00 polnočná 24:00 polnočná
Štvrtok 25. 12. 2008 Narodenie Pána	7:30 9:00 10:30 15:00 jasličková pobožnosť 18:00	9:00	6:45 9:30 11:00	8:00 10:00 18:30
Piatok 26. 12. 2008 Sv. Štefan	7:30 9:00 10:30 18:00	9:00	6:45 9:30 11:00	8:00 10:00 18:30
Nedeľa 28. 12. 2008 Sv. Rodina	7:30 9:00 10:30 18:00	9:00	6:45 9:30 11:00	8:00 10:00 18:30
Streda 31.12. 2008	6:00 16:00 s pobožnosťou 23:30 pobožnosť s požehnaním o 24:00	16:00 s pobožnosťou	6:45 16:00 s pobožnosťou	16:00 s pobožnosťou 23:30 pobožnosť s požehnaním o 24:00
Štvrtok 1. 1. 2009 Bohorodičky Panny Márie Slávnosť	7:30 9:00 10:30 18:00	9:00	6:45 9:30 11:00	8:00 10:00 18:30
Nedeľa 4. 1. 2009				
Utorok 6. 1. 2009 Zjavenie Pána	7:30 9:00 10:30 18:00	9:00	6:45 9:30 11:00	8:00 10:00 18:30
Nedeľa 11. 1. 2009 Krst Pána				

Mladí mladým, 22.11.2008

Kompletná fotogaléria je na www.mm08.kulfan.sk